

ע"פ 2150/11/18 - שадי גבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2150-11-18

פני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנर

המעערע

שאדיה גבר

ע"י ב"כ עו"ד איבן מאזן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גור דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדי כדור) מיום 18.10.8 בת"פ

.56179-02-18

כללי

1. המערע הורשע על יסוד הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון סחר בסם מסוכן. המערע נדון ל - 8 חודשים מאסר בפועל, 7 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ל". הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

ואלה המעשים: ביום 14.2.18 בשעה 17:26 לערך, התקשר אחמד ג'אבר למעערע והציע לו להצטרף אליו לנסיעה, והמעערע הסכים. השניים נסעו ברכבו של אחמד לכיוון רחוב צלאח א-דין בירושלים, במהלך הנסיעה שקיית ובה 400 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. אחמד הוציא מתוכה 2 טבליות ושמר בכיסו ומסר למעערע את השקית וביה יתר הטבליות ואמר לו שמדובר בסם מסוג אקסטזי וכי בכוונתו להעביר את השקית לאחר וכי הואלקח שתי טבליות על מנת להראות אותן לאחר. אחמד ביקש המערע להחזיק את השקית ולעמוד בצד, למרחק של כ - 25 מטרים ממנו, בעת שיעשה כן ובתמורה ל - 100 ל"נ שילם למעערע, והמעערע הכניס את השקית לכיס מעילו. כאשר אחמד החנה את רכבו, הגיעו אליו שוטרים וביקשו ממנו לעזoor ולהזהירות. אחמד סייר להזהירות ולצאת מהרכב והעביר את מוט ההילוקים למצב נסיעה, אחד השוטרים כיבת מנוע הרכב ואז החל אחמד לנוף בידיו למעערע ולצעוק לעברו "תברוח, תברוח".

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל והמרתו בשל"צ או בעבודות שירות. לטענתו, מדובר בעונש חמום, משומם שהמעערער השתקם והוא משתמש מפרנס לשני ילדים הקטיניהם. כמו כן, מדובר במעצמו הראשון של המערער. חלקו בביצוע המიוחס לו בכתב האישום הינו מינורי ובוצע ללא כוונת רוח או מעורבות קבואה מצדיו. המערער לא השתתף בתכנון, לא רכש, לא הרוויח, לא סחר או תייר ולא היה שותף מההתחלתה, אלא רק התלווה בשלב מאוחר, כפי שעולה מוחומר הראיות ומשמעות' 4 לכתב האישום. המערער הודה במיאוחס לו בהזדמנות הראשונה במשטרת, לקח אחירות ובענינו ניתן לסקיר חיובי על ידי שירות המבחן והמלץ בו על צו מבנן ועובדות שירות. הודה, שב, חלקו המינורי של המערער ובאה הפניה לפסיקה שעסקה במקרים חמורים יותר בהם העונשים היו קלילים יותר. המערער הודה לפני חוקריו, בבית המשפט ובעבר הילך שיקומי מפורט. על כן יש להטיל עליו עונש ברף התחתון ובעבודות שירות.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שלמעערר הרשעה בעבירה של החזקת סכין. שותפו של המערער נדון ל - 14 חודשים מאסר בפועל והוא נטול עבר פלילי (הגוש גזר הדין בענינו). אמנם חלקו חמור יותר אך הוא והמעערער הורשוו באוותה עבירה. לטענת המערער כי לא הייתה כוונת רוח - המערער אמר לשירות המבחן כי הוא פעל מתוך מניעים כלכליים. לעניין בית משפט קמא לא עמד תסקיר שהצביע על תפנית שמצדיקה חריגת העונישה הראיה. העונש מקל לעומת במקרים אחרים, דומים (הגשה פסיקה). מדובר ב - 400 טבליות MDMA (והפסיקה שהוגשה עוסקת בכך). נטען כי הלהכה היא שבעבירות בתחום זה לנסיבות אישיות ניתן משקל מועט ויש לגזר עונש מרתייע ולבכר האינטרס הציבורי. על כן יש לדוחות הערעור.

تسקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בענינו של המערער עולה כי הינו בן 26 שנים, נשוי ואב לשני ילדים, בעברו הרשעה משנת 2012 בעבירה של החזקת סכין, בגין הוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות עצמית. המערער אמר כי השתמש בעבר בסמים. בדיקות לאייתור שרידי סם שמסר נמצאו נקיות, גם שלא התייצב לביצוע כל הבדיקות שנדרש. המערער הודה בביצוע העבירות והביע צער, אך שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לבחון באופן מעמיק את התנהלותו, מעשי ודפוסי השימוש שלו בסמים. המערער שולב בהילך טיפול, שיתף פעולה ונכתב כי הוא בתהילן ראשוני של בחינת דפוסי התנהלותו. הומלץ לבדוק התאמתו לביצוע עבודות שירות, להטיל עליו צו מבנן לשנה ומאסר על תנאי.

דין

5. דין הערעור להידחות.

כל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגם בלבד, בהם נפללה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סופה באופן קיצוני מרמת העונישה הראיה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הויאל ולא נפללה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודהתו במიוחס לו, שהbiaה לחיסכון בזמן שיפוטו וליעול ההליכים, האחריות שלקה על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, מכתב האישום, בו הודה המערער, עולה כי חלקו היחסי בביצוע העבירה נמור, בהשוואה לחלקו של אחמד, לביו, קבוע בית המשפט כי הוא המבצע העיקרי, שיזם את הפעולות, התקשר למערער, הזמן אותו להצטרף, הביא עמו את הסם, מסר אותו לנאים לצורוף הוראות פעולה והסיעו ברכבו לפגישה שלא תוכננה ולא נקבעה ע"י המערער. כמו כן, אחמד היה אמר לבוא בוגע עם الآخر, להציג לו את הסם ולמסור לו אותו. חלקו הייחודי של הנאשם בביצוע העבירה הינו קטן והוא היה צפוי לקבל עboro חלקו תמורה של 100 ₪ בלבד. מאידך, לחובת המערער יש לזקוף את סוג הסם בו בוצעה העבירה, כמותו הגדולה, העובדה שלא מלאה התערבות המשטרה, הסם היה נמכר לבסוף. בית משפט קמא פירט את הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי המערער ואת מידת הפגיעה בהם. כמו כן, לחובת המערער נזקף עברו הפלילי, בשים לב שמאז ביצוע העבירה החלפו למעלה משש שנים. מתסקרים שירות המבחן לא עולה תמונה של אדם שהשתיקם, כפי שטען הסגנו, אלא כי מצד הודהתו במיאוחס לו, המערער אוחז בעמדה קורבנית, הוא מתקשה לבדוק את דפוסי השימוש שלו בסמים ודפוסי התנהגותו דרושים בחינה מצדו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, העreauור נדחה.

ניתן היום, כ"ט סיון תשע"ט, 02 יולי 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

ישראל רנרג, שופט

כרמי מוסק, שופט

**רפאל כרמל, שופט
אב"ד**